

ପାଠ-୭

ଗଛ ଓ କାଠୁରିଆ

STUDY NOTES

ସାରକଥା:

ପଲ୍ଲୀକବି ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳ ଗଛ ଓ କାଠୁରିଆ କବିତାରେ ଗଛ କିଭଳି ଆମର ଉପକାର କରେ, ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏକ ଛୋଟ ପିଲା କିପରି ଏକ କାଠୁରିଆକୁ ମନା କରୁଛି ଗଛ କାଟିବାକୁ ତାହାର ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏକ ଛୋଟପିଲା କାଠୁରିଆକୁ କହୁଛି ଯେ, ତୁମେ ଗଛଟିକୁ ହାଣିବା ଆଗରୁ ଏ ଗଛର କାହାଣୀ ଥରେ ଶୁଣ । ଯଦିଓ ଏ ଗଛରେ ବାସ୍ନାଭରା ଫୁଲ ନ ଫୁଟୁଛି, ମହୁମାଛିମାନେ ଏହାର ଚାରିପଟେ ନ ବୁଲୁଛନ୍ତି, ବସନ୍ତ ଋତୁରେ କୋଇଲି ଡାଳରେ ବସି ଗୀତ ଗାଉନାହିଁ, ଏ ଗଛ ମିଠା ମିଠା ଫଳ ଯୋଗାଉ ନାହିଁ ତଥାପି ବାଟୋଇ ବା ପଥକଟିଏ ଏହାର ଛାଇରେ ଚିକେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇ ବସିଯାଉଛନ୍ତି ।

କବି ପୁଣି ପିଲାଟି ମାଧ୍ୟମରେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏ ଗଛକୁ ତୁମେ ହାଣ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହାକୁ ଆମର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଏଇ ଗଛ ଆମର କେତେ ଦୁଃଖସୁଖ ଦେଖୁଛି, କେତେ ଝିଅପୁଅଙ୍କର ବିବାହ ଉତ୍ସବ ଦେଖୁଛି ଏବଂ ପିଲାବେଳେ ଏହି ଗଛମୂଳେ ମୁଁ ମୋର ସାଙ୍ଗସାଥୀ ଗଛଳରେ ଅନେକ ଖେଳିଛି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏହି ଗଛମୂଳେ ମୁଁ ମୋର ପିଲାଦିନର ପୋଥି ବା ବହିଧରି ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ବସି ପଢୁଛି । ଏହାକୁ ଦେଖିଲେ ମୋର ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡୁଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ପୂର୍ବ ଆକାଶରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲେ ପକ୍ଷୀମାନେ ଏହାର ଡାଳରେ ବସି ରାବ ଦିଅନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ କେବେ ବି ଏ ଗଛ ହାଣିବା ପାଇଁ ଦେବି ନାହିଁ ।

କେତୋଟି ନୂତନ ଶବ୍ଦ:

ବାସ - ମହକ

ମଧୁମାଛିକା - ମହୁମାଛି

ତାନ - ସୁର

ନବ - ନୂଆ

ମଧୁକାଳ - ବସନ୍ତଋତୁ

କୋକିଳ - କୋଇଲି

ପିତୃପିତାମହ- ପୂର୍ବପୁରୁଷ

ଗଛଳ - ମେଳ

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

କ) ଗଛଠାରୁ ଆମେ କ'ଣ କ'ଣ ପାଇଥାଉ ?

ଉ: ଗଛଠାରୁ ଆମେ ଫୁଲ, ଫଳ ଓ ଛାଇ ପାଇଥାଉ ।

ଖ) ପିଲାଟି କାହିଁକି ଗଛ ହାଣିବା ପାଇଁ କାଠୁରିଆକୁ ମନା କଲା ?

ଉ: ଗଛଟି ମଣିଷମାନଙ୍କ ଦୁଃଖସୁଖ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ବୋଲି ପିଲାଟି ଜାଣିଛି । ସେ ମଧ୍ୟ ବାଲ୍ୟସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଗଛମୂଳରେ ଖେଳିଛି । ତା'ରି ଛାଇରେ ବସି ପୋଥିଧରି ପଢ଼ିଛି । ତେଣୁ ପିଲାଟି ଗଛ ହାଣିବାକୁ କାଠୁରିଆକୁ ମନାକଲା ।

ଗ) ମିଠାଫଳ ଫଳୁନଥିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗଛକୁ କାଟିବା ନାହିଁ କାହିଁକି ?

ଉ: ମିଠାଫଳ ଫଳୁନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗଛ ଆମକୁ ଛାଇ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଆମେ କୌଣସି ଗଛକୁ କାଟିବା ନାହିଁ ।

ଘ) ଗଛ କି କି ଘଟଣା ସବୁ ଦେଖିଛି ବୋଲି କବିତାରେ ଲେଖାଯାଇଛି ?

ଉ: ଗଛ କେତେ ଦୁଃଖସୁଖ, ଝିଅପୁଅ ବାହାଘର ଓ ଯାନିଯାତ୍ରା ଦେଖିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

ଙ) ପିଲାଟି ବାଲ୍ୟକାଳରେ ଗଛମୂଳେ ବସି କ'ଣ କରୁଥିଲା ?

ଉ: ପିଲାଟି ବାଲ୍ୟକାଳରେ ଗଛମୂଳେବସି ନିଶ୍ଚଳରେ ବସି ପଢୁଥିଲା ।

୨. କବିତାର ଯେଉଁ ଧାଡ଼ିରୁ ତଳଲିଖିତ କଥାଗୁଡ଼ିକ ବୁଝାପଡ଼ୁଛି, ସେହି ଧାଡ଼ିଟିକୁ ଆବୃତ୍ତି କରିବା ।

କ) ବରଂ ଗଛ ପାଖରେ ମହୁମାଛିମାନେ ସ୍ଵେଦରେ ନ ଉଡ଼ନ୍ତୁ ।

ଉ: ନ ଉଡ଼ୁ ପଛକେ ମଧୁମକ୍ଷିକା ସେନେହେ ।

ଖ) କାଠୁରିଆ ! ରହିଯାଅ, ସେ ଗଛ ହାଣ ନାହିଁ ।

ଉ: ରହ ରହ କାଠୁରିଆ ନ ପକାଅ ହାଣି

ଗ) ଏ ଗଛକୁ ଆମ ବାପା ଅଜା ଲଗାଇଥିଲେ ।

ଉ: ତାହାକୁ ଲଗାଇ ଗଲେ ପିତୃପିତାମହ

ଘ) ମୁଁ ପିଲାଦିନେ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହିତ ଖେଳୁଥିଲି ।

ଉ) ଖେଳୁଥିଲି ମୁହଁ ଖେଳ ସାଥୀ ଗହଳରେ ।

୩. କବିତାର ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ମନେ ପକାଇ ପୂରଣ କର ।

କ) କେତେ ଦୁଃଖସୁଖ ସେ ଯେ ଦେଖିଛି ଆମର ।

ଉ: କେତେ ଝିଅପୁଅ କେତେ ଯାତ ବିଭାଘର ।

ଖ) ପଢ଼ଇ ବସି ମୁଁ ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ନିଶ୍ଚଳେ ।

ଉ: ଏବେ ବାଲ୍ୟକାଳେ ପୋଥି ଧରି ଛାଇତଳେ ।

ଗ) ନ ଫଲୁପଛେ ଏ ଗଛେ ମିଠା ମିଠା ଫଳ ।

ଉ: ଖରାବେଳେ ବାଟୋଇ ତ ବସେ ଏହା ତଳ ।

ଘ) ଯାଅ ଯାଅ କାଠୁରିଆ ଏ ଗଛ ନ ହାଣି ।

ଉ) ରଖିବି ଏ ଗଛ ମୁହିଁ ସତ୍ୟ ମୋର ବାଣୀ ।

୪. ନ ଫଲୁ ପଛେ ଏ ଗଛେ ମିଠାମିଠା ଫଳ,

ଖରାବେଳେ ବାଟୋଇ ତ ବସେ ଏହି ତଳ ।

ଏହି ପଦର ଭାବ ଲେଖ ।

ଉ: ଏହି ଗଛରେ ବରଂ ମିଠା ମିଠା ଫଳ ନ ଫଲୁ, କିନ୍ତୁ ଖରାବେଳେ ବାଟୋଇ ଚିକେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ପାଇଁ ଏହାର ଛାଇରେ ଚିକେ ବସିଯାଏ ।

୫. ତଳେ କବିତାର ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକୁ ଗଦ୍ୟ ଆକାରରେ ଲେଖିବା ।

କ) ଥାଉ ମୁଁ ଜୀବନେ ଗଛ ନ ପାରିବ ହାଣି

ଉ: ମୁଁ ଜୀବନରେ ଥାଉ ଥାଉ ଗଛ ହାଣିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଖ) ପୂରୁବ ଆକାଶେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦେ ପ୍ରଭାତରେ ।

ଉ: ପ୍ରଭାତ କାଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ ଆକାଶରେ ଉଦୟ ହୁଅନ୍ତି ।

ଗ) କେତେ ଦୁଃଖସୁଖ ସେ ଯେ ଦେଖିଛି ଆମର

ଉ: ସେ ଆମର କେତେ ଦୁଃଖସୁଖ ଦେଖିଛି ।

ଘ) କାଠୁରିଆ ନ ହାଣ ସେ ଗଛ ରହ ରହ ।

ଉ: ରହ ରହ କାଠୁରିଆ, ସେ ଗଛ ହାଣନା ।

୬. କୋଠରୀରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ଆଣି ଫୁଲର ପାଖୁଡ଼ାରେ ଲେଖିବା ।

ମେଳା - ଯାତ୍ରା

ଜୀବନ - ପ୍ରାଣ

ସାଙ୍ଗ - ସାଥୀ

କଥା - କୋକିଳ

ଅଧିକ - କୋକିଳ

ବସନ୍ତରତୁ - ମଧୁକାଳ

୭. କେଉଁ ବାକ୍ୟରେ କେଉଁ ଅର୍ଥ ବୁଝାଇଛି, ପାଖ ଘରେ ଲେଖିବା ।

କ) ମଲ୍ଲୀଫୁଲର ବାସ ଭାରି ମଧୁର। ସୁଗନ୍ଧ

ଖ) ଗରିବ ପିଲାଟିର ପିନ୍ଧିବାକୁ ବାସ ଖଣ୍ଡିଏ ବି ନାହିଁ। ବସ୍ତ୍ର

ଗ) ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ କୃଷକ ତା' ବାସକୁ ଫେରିଲା। ଗୃହ

୮. ଜଣେ ଲୋକ ଗଛଟିଏ ହାଣିବାକୁ ଯାଉଛି। ତାକୁ କ'ଣ କହି ଗଛ ନ ହାଣିବା ପାଇଁ ବୁଝାଇବା ଆସ ଲେଖିବା ।

ଲୋକଟି ଗଛ ହାଣିବାକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଆମେ ତାକୁ ବୁଝାଇ କହିବା ଯେ, ଗଛ ଆମକୁ ସୁବାସିତ ଫୁଲ ଦିଏ। ଆମେ ତା'ଠାରୁ ମିଠା ଫଳଗୁଡ଼ିକ ପାଉ। ଗଛରେ କୋଇଲି ରାବି ଉଠି ଆମକୁ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ। ଗଛର ଫୁଲରୁ ମହୁମାଛି ମଧୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ। ଖରାବେଳେ ବାଟୋଇ ଗଛ ଛାଇରେ ବସେ। ଗଛ ଆମର ଉପକାରୀ ବନ୍ଧୁ। ଗଛ ଆମର ଅନେକ ସ୍ମୃତିର ସନ୍ତକ। ତେଣୁ ଗଛକୁ ହାଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

୯. ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ସଜାଡ଼ି ଠିକ୍ ଶବ୍ଦ ଲେଖିବା ।

କାରିଠୁଆ - କାଠୁରିଆ

କ୍ଷିକାମ - ମକ୍ଷିକା

କୋଳକି - କୋକିଳ

ପିହମତା - ପିତାମହ

ପ୍ରତଭା - ପ୍ରଭାତ

